

hente Erklæringer fra Sogneforstanderskaber og Retsbetjente; man bringer netop derved disse Autoriteter i den allerførste Forlegenhed. Naar der i Kredsen boer en brav Mand, som, hvis han ingen Penge kan faae, vil blive nødt til at gaae fra Eiendommen, vil man gjerne søge at hjælpe paa ham, og det er derfor vistnok meget farligt at lade Bestemmelsen om Ublaaene beroe paa saadanne Erklæringer. Jeg troer, at Loven vilde komme ganske anderledes tilbunds, hvis den havde den Bestemmelse, at der ved Ublaaene skulde tages Hensyn til den størst mulige Sikkerhed. Jeg har selv havt med ikke ubetydelige Ublaaen at gjøre, og jeg har seet, hvorledes Sagen er bleven overordentlig simpel, naar man kaster alle andre Hensyn bort og kun lægger Vægt paa den størst mulige Sikkerhed. Jeg skulde ogsaa troe, at nærværende Lovudkast vil bebyrde Centralbestyrelsen med Oprettelsen af et nyt Overformyndericoitour. — Skjøndt jeg ikke har gjort denne Sag til Gjenstand for en saadan langvarig Eftertanke, at jeg har en aldeles fast Mening om den, har jeg ikke troet paa dette Sagens Standpunkt at burde tilbageholde min Mening om disse Punkter, uden at jeg dog skal lægge nogen særlig Vægt paa de Bemærkninger, jeg her har tilladt mig at gjøre.

Møller: Ved det Lovudkast, der her er blevet fremlagt med Hensyn til en Omorganisation af Overformynderierne, har man fremdeles holdt sig til det Princip, at de Umhyndiges Midler ikke skulle administreres af Bærgerne under Statens Tilfyn, men at det er Staten, der skal bestyre dem. Naar Staten imidlertid saaledes tvinger de Umhyndige til at indsatte deres Penge i Overformynderierne til en bestemt Rente, synes jeg, som det saa ofte er blevet udtalt, at det er Statens Sag at bringe en tilstrækkelig Garanti tilveie med Hensyn til de indsatte Capitaler. Hvis jeg ikke feiler, har der i et tidligere Udcast været indført den Bestemmelse, at Staten ydede sin Garanti, indtil en tilstrækkelig Reserverfond var bleven opsamlet, hvilken Reserverfond skulde have en Størrelse af 5 Procent af den hele Capital; men denne Bestemmelse findes ikke i nærværende Udcast. Hvis Staten

selv vil styre Overformynderivæsenet og ikke vil lade sig nøie med et blot Tilfyn, troer jeg dog rigtignok, at den skulde at garantere de Umhyndige deres Capitaler. Jeg for mit Vedkommende kunde ønske at slaae ind paa en ganske anden Vej, idet jeg formener, at Bærgbestyrelse under Statens Tilfyn vilde være det Allerrigtigste; dette finder, som bekjendt, Sted i Norge, og at Forholdene her skulle være saa meget forskellige fra de norske Forhold, troer jeg ikke. Hvad jeg dog i ethvert Fald maa holde paa, er, at man gjør Overformynderivæsenet kommunalt. Det kan gjerne være, at Amtsraadet ikke er den kommunale Autoritet, der bedst egner sig til Bestyrelsen, specielt fordi det samles saa saa Gange om Aaret, og at Overformynderivæsenet maaskee hellere burde henlægges under de stedlige Communalbestyrelser. Naar disse gjordes ansvarlige, troer jeg, at der deri maatte ligge en ganske særlig Garanti for de Umhyndige, og jeg troer, at dette maaskee vilde være den retteste Maade at ordne Sagen paa; det eneste, der kunde siges derimod, skulde da være det, at man derved paabyrde de kommunale Autoriteter for meget Ansvar og Arbejde. — Naar der er talt om, hvorvidt man skulde holde paa Udcastets Bestemmelse om fem Overformynderier, eller man kun skulde gaae ind paa eet eller to, maa jeg for mit Vedkommende holde paa fem; men vil man forlade Udcastets Bestemmelse i saa Henseende, maa man vel helst gaae ind paa et eneste Overformynderi, thi jeg kan ikke see, at Noget skulde tale mere til Gunst for to end for fem; det skulde da være Hensynet til Embedsmændenes Antal. Fastsætter man to Overformynderier, vil man nemlig alligevel faae en betydelig Centralisation, og det er navnlig af dette Hensyn, at jeg ikke kan ønske, at Lovudcastets Bestemmelse fraviges. Jeg veed vel, at det er et Hensyn, der ikke vedkommer de Umhyndige, men det er ligesuldt tilstede, og det kan ikke vides tilbage. Kjøbenhavn udøver en saa betydelig Indflydelse ligeoverfor det hele øvrige Land, det har en saa stor Attractionskraft for den circulerende Mønt- og Seddelmasse, at jeg troer, det er farligt at lade den faae en endnu større Indflydelse i saa Henseende. Man siger rigtignok, at Formuerne fra Kjøbenhavn igjen